

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 189.448 van 14 januari 2009
in de zaak A. 173.572/X-12.871.**

In zake : de n.v. MAXIFLOWER,
die woonplaats kiest bij
advocaat Y. LOIX,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 27

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. MAXIFLOWER op 1 juni 2006 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 6 april 2006 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening waarbij het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 20 januari 2005 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende toekenning van de vergunning voor het verfraaien van een gevel van een werkhal en opslagplaats op een perceel gelegen te Kontich, Keizershoek, kadastraal bekend sectie G, nrs. 229/f, 230/z en 230/a2, wordt ingewilligd en waarbij deze beslissing bijgevolg wordt vernietigd;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur W. DE COCK, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 november 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2008;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. SEBREGHTS, die loco advocaat Y. LOIX verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat K. BELMANS, die loco advocaat J. CLAES verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van adjunct-auditeur A. VAN DEN BROECK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. Er moet desnoods ambtshalve worden onderzocht of de beslissing om in rechte te treden is genomen door het daartoe bevoegde orgaan van de verzoekende naamloze vennootschap.

2. Artikel 522 van het Wetboek van Vennootschappen bepaalt:

“§ 1. De raad van bestuur is bevoegd om alle handelingen te verrichten die nodig of dienstig zijn tot verwezenlijking van het doel van de vennootschap, behoudens die waarvoor volgens de wet alleen de algemene vergadering bevoegd is.

De bevoegdheden van de raad van bestuur kunnen door de statuten worden beperkt. Zodanige beperking kan, evenmin als de eventuele verdeling van de taken door de bestuurders overeengekomen, aan derden worden tegengeworpen, ook al is die beperking of verdeling openbaar gemaakt.

De raad van bestuur kan in zijn midden en onder zijn aansprakelijkheid een of meer adviserende comités oprichten. Hij omschrijft hun samenstelling en hun opdrachten.

§ 2. De raad van bestuur vertegenwoordigt de vennootschap jegens derden en in rechte als eiser of als verweerder. De statuten kunnen echter aan een of meer bestuurders bevoegdheid verlenen om alleen of gezamenlijk de vennootschap te vertegenwoordigen. Zodanige bepaling kan aan derden worden tegengeworpen. De statuten kunnen aan deze bevoegdheid beperkingen aanbrengen, maar deze beperkingen kunnen, evenmin als de eventuele verdeling van de taken door de bestuurders overeengekomen, niet aan derden worden tegengeworpen, ook al is die beperking of verdeling openbaar gemaakt”.

Uit de voormelde bepaling, en meer in het bijzonder uit § 2, blijkt dat in principe alleen de raad van bestuur bevoegd is om namens een naamloze vennootschap de beslissing te nemen om een proces in te leiden en in rechte op te treden als procesvertegenwoordiger. Evenwel kunnen de statuten aan één of meer

bestuurders de bevoegdheid verlenen om alleen of gezamenlijk de vennootschap te vertegenwoordigen.

3. Artikel 15 van de statuten van de verzoekende partij luidt als volgt:

“Met het oog op de externe vertegenwoordiging van de vennootschap kan de raad van bestuur onder zijn leden een gedelegeerd bestuurder kiezen. Die functie kan worden gecombineerd met deze van voorzitter van de raad van bestuur.

Onverminderd de algemene vertegenwoordigingsmacht van de raad van bestuur als college, wordt de vennootschap ten overstaan van derden rechtsgeldig verbonden door de gedelegeerd bestuurder zo die werd aangeduid of, in elk geval, door twee bestuurders die gezamenlijk optreden”.

Die statutaire bepaling verleent niet -evenmin als enige andere bepaling van de statuten van de verzoekende partij- aan één of meer bestuurders, alleen of gezamenlijk, uitdrukkelijk de bevoegdheid om de vennootschap in rechte te vertegenwoordigen. Artikel 15 van de statuten biedt de gedelegeerd bestuurder enkel de mogelijkheid om, indien aangeduid, de vennootschap “ten overstaan van derden” rechtsgeldig te verbinden. Dit heeft geen betrekking op de vertegenwoordiging in rechte. Bijgevolg is in casu, bij gebrek aan een uitdrukkelijke statutaire delegatiebepaling in toepassing van het voormelde artikel 522, enkel de raad van bestuur bevoegd om te beslissen in rechte te treden.

4. Op 30 mei 2006 beslist Ludo Vermeiren, in zijn “hoedanigheid van gedelegeerd bestuurder” van de verzoekende partij, om een procedure tot vernietiging in te leiden bij de Raad van State en om Mr. Yves Loix aan te stellen om daartoe alle noodzakelijke procedureakten in te dienen. Gezien hetgeen voorafgaat, betreft dit geen rechtsgeldige beslissing om in rechte te treden.

5. Ambtshalve moet worden vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien januari 2009, door:

de H.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
Mevr.	T. TEMMERMAN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. TEMMERMAN.

R. STEVENS.